

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/156/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617211932
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617211932.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci navrhovateľa Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. č. XXXX/XX, XXX XX M., zastúpeného JUDr. Elenou Matulovou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie v Poltári, Železničná č. 287/9, 987 01, proti žalovaným 1/ J. a n.p., C. - T. - T., O.: XX XXX XXX, so sídlom C. XXXX/XX, XXX XX M. a 2/ R. - dražobná spoločnosť, s.r.o., O.: XX XXX XXX, so sídlom T. XX, XXX XX P., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 7C/27/2017-36 zo dňa 05.12.2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd, vychádzajúc z ust. § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2, písm. d), § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, 3, 4, § 337 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“), § 8b ods. 2, písm. i) zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, evidovaným na LV č. XXXX, k.ú. M., obec M., Okresný úrad Lučenec - odbor katastrálny: byt č. X na prvom poschodí v bytovom dome so súpis. číslom 1219, vo vchode č. XX, na ulici T. vo M., so spoluvlastníckym podielom 5625/99563 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a pozemku stojaceho na parcele CKN č. XXXX (prvý výrok), uložil navrhovateľovi povinnosť podať žalobu voči žalovanému 1/ o určenie, že právo na výkon záložného práva nie je v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia (tohto uznesenia (druhý výrok), navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/ v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto uznesenia (tretí výrok), rozhodol, že Slovenská republika má nárok na zaplatenie súdneho poplatku z predmetu konania voči žalovaným 1/, 2/ s tým, že o výške súdneho poplatku bude rozhodnuté osobitným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozhodnutia (štvrtý výrok).

1.2 Z jeho dôvodov vyplýva, že navrhovateľ je vedený ako vlastník bytu na LV č. XXXX, k.ú. M., byt č. X na prvom poschodí, vo vchode č. XX, v bytovom dome súpisné č. XXXX, stojaceho na CKN parcelné číslo XXXX, podiel 1/1, ako aj podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku o veľkosti 5625/99563 z celku, evidovaných Okresným úradom Lučenec. Predmetné nehnuteľnosti navrhovateľ nadobudol na základe darovacej zmluvy V XXXX/XX zo dňa 09.02.2005. Ku predmetným nehnuteľnostiam sa viaže zákonné záložné právo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.. Správu predmetného bytu vykonáva žalovaný 1/.

1.3 Žalovaní 1/ a 2/ dňa 19.05.2016 pristúpili k aktívnemu výkonu záložného práva, čím môže dôjsť k nenapraviteľnej ujme na právach žalobcu. Žalovaný 1/ poveril dražobníka - žalovaného 2/, o čom svedčí oznámenie o začatí dražby zo dňa 19.05.2016 a oznámenie zo dňa 15.10.2017 o vykonaní ohliadky, ktorá sa má konať 08.11.2017 o 10.00 hod.. Žalovaný 1/ realizuje záložné právo aj napriek tomu, že postupoval bez odbornej starostlivosti, neumožnil efektívnu ochranu práva žalobcu v súdnom

konaní, pričom existencia pohľadávky v uplatnenej výške je sporná. Konanie žalovaného 1/ a výkon záložného práva je v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda aj v rozpore s dobrými mravmi. Nemožno poskytnúť ochranu výkonu záložného práva, keď takýto výkon je neprimeraný, keď sú iné možnosti domáhania sa svojho práva v prvom rade cestou súdu s následnou exekúciou. Reálne hrozí, že sa vykoná záložné právo v rozpore s pravidlami verejného poriadku. V konaní vo veci samej sa mieni navrhovateľ domáhať určenia, že právo na výkon záložného práva nie je. Postupom v rozpore s dobrými mravmi dôjde k nenávratnej ujme na právach a oprávnených záujmoch navrhovateľa a k neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Vykonaním dražby nehnuteľnosti je priamo a bezprostredne ohrozené právo na obydlie navrhovateľa. Toto podanie a následné konanie vo veci samej odstráni neistotu navrhovateľa vzhľadom na neexistenciu práva a na výkon záložného práva predajom nehnuteľnosti na základe dobrovoľnej dražby, pretože je sporná výška pohľadávky, ako aj zákonnosť podania návrhu na vykonanie dražby. Navrhovateľ teda má naliehavý právny záujem a má právo, aby bolo na jeho nehnuteľnostiach záložné právo vykonávané len pre prípad nesplnenia záložným právom zabezpečených splatných záväzkov a na rešpektovanie zákonnej úpravy výkonu záložného práva. Namietol nedodržanie zákonných pravidiel stanovených na výkon záložného práva s tým, že žalovaný 1/ ako správca bytového domu nepostupoval v súlade s § 8b ods. 2, písm. i) citovaného zákona, pretože súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov nebol udelený, pričom ide o základnú podmienku, bez ktorej nebol oprávnený žalovaný 1/ ako správca podať dražobníkovi, teda žalovanému 2/ návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby.

1.4 Namietol zákonnú legitimáciu žalovaného 1/ ako správcu bytového domu požadovať úhradu nedoplatkov, keďže podľa tvrdenia navrhovateľa mu nebola predložená zmluva o výkone správy, podpísaná nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Poukázal na nezákonnosť výkonu záložného práva, spočívajúcu v absencii súhlasu vlastníkov na podaní návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby. Rozhodnutie musí byť prijaté nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov v dome na zvolanej schôdzi vlastníkov. Žalovaný 1/ si evidentne nezabezpečil súhlas vlastníkov na výkon záložného práva, jeho postup je pre navrhovateľa nezákonný a hrubo zasahujúci do právnej istoty navrhovateľa.

1.5 Navrhovateľ namietol výšku istiny, uvedenú v oznámení o začatí výkonu záložného práva zo dňa 19.05.2016, ktorá je ku dňu 12.05.2016 vyčíslená v sume 3.720,49 Eur a na základe ktorej má práve táto dobrovoľná dražba prebehnúť. Navrhovateľ žalovaného 1/ niekoľkokrát písomne vyzval na zaslanie vyúčtovaní za roky 2012, 2013, 2014, 2015, z ktorých bude zrejmé, z čoho dlh pozostáva, žiadal o zaslanie zmlúv o výkone a aby mu bolo oznámené číslo účtu, na ktoré má poukazovať úhradu. Navrhovateľ upozorňoval žalovaného 1/, že dochádza k porušeniu zákona č. 182/1993 Z.z., avšak bezvýsledne. Navrhovateľ tiež podal podnet na inšpektorát SOI pre banskobystrický kraj.

1.6 Z obsahu spisu mal súd prvej inštancie osvedčené, že navrhovateľ je vlastníkom bytu; vlastnícke právo vyplýva z LV č. XXXX, kde je vložená poznámka - oznámenie o začatí výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby č. R.: XXX-X/XXXX zo dňa 19.05.2016 (č. I. 10 súdneho spisu). Z oznámenia žalovaného 2/ zo dňa 19.05.2016, adresovaného navrhovateľovi, súd považoval za preukázané, že dôvodom začatia výkonu záložného práva je, že si dlžník neplnil zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas a vznikla z titulu neuhradených dlhov voči ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov, predmetom výkonu záložného práva je nehnuteľnosť z LV č. XXXX, t.j. byt č. X na prvom poschodí bytového domu, ul. T., súpis č. XXXX, vchod XX, nachádzajúci sa na parcele č. XXXX (č. I. 12 súdneho spisu). Z výzvy žalovaného 2/ zo dňa 15.10.2017 je súdu zrejmé, že spoločnosť vyzvala navrhovateľa na to, aby umožnil ohliadku predmetu dražby a zároveň umožnil vykonanie ohodnotenia predmetu dražby súdnym znalcom Ing. Dionýzom Dobosom, odbor stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, v termíne 08.11.2017 o 10.00 hod. na adrese T. XXXX/XX, M., byt č. 4, súpisné č. XXXX, vchod XX. Z podnetu ku kontrole zo dňa 24.02.2017 zo strany navrhovateľa, U. R. a I. K? kényho mal súd osvedčené, že títo odosielatelia adresovali inšpektorátu SOI pre banskobystrický kraj podnet ku kontrole Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov C. - T. - T. z dôvodu, že správca odosielateľom nezaslal vyúčtovania za rok 2012, 2013, 2014, 2015 a na ich výzvy, podané ich zástupkyňou vôbec nereagoval a rovnako poukázal aj na tú skutočnosť, že sa začalo s výkonom záložného práva žalovaným 2/, čím došlo k porušeniu zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

1.7 Súd považoval za osvedčené, že žalovaní 1/ a 2/ pristúpili k aktívnemu výkonu záložného práva, čím vznikla dôvodná obava zo strany navrhovateľa, že môže dôjsť k nenapraviteľnej ujme na jeho právach. Žalovaný 1/ neumožnil ochranu práva navrhovateľa v súdnom konaní, pričom existencia pohľadávky v uplatnenej výške je sporná. Žalovaný 1/ ako správca bytového domu nepostupoval v súlade s § 8b ods. 2, písm. i) zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, pretože súhlas

vlastníkov bytov a nebytových priestorov mu udelený nebol. Podľa tvrdenia navrhovateľa rozhodnutie musí byť prijaté nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov v dome na zvolanej schôdzi vlastníkov a rovnako mu nebola predložená ani zmluva o výkone správy. Navrhovateľ preto má právo, aby bolo na jeho nehnuteľnostiach záložné právo vykonávané len pre prípad nesplnenia záložným právom, zabezpečených splatných záväzkov a za rešpektovanie zákonnej úpravy výkonu záložného práva. Preto súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

1.8 Pokiaľ ide o zámer navrhovateľa domáhať sa určenia, že právo na výkon záložného práva nie je, mal súd za to, že uvedený žalobný petit je v súlade s § 137 písm. c) C.s.p., pretože ide o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak na tom je naliehavý právny záujem. Preto v súlade s § 336 C.s.p. uložil navrhovateľovi túto povinnosť a uložil mu lehotu 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

1.9 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

1.10. O náhrade trov konania štátu, ktoré vznikli v súvislosti s tým, že navrhovateľ je podľa § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. ako osoba, ktorej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, oslobodený od súdneho poplatku, súd rozhodol podľa výsledku konania podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. tak, že žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.. O výške súdneho poplatku bude rozhodnuté samostatným uznesením súdu prvej inštancie.

2. Proti tomuto uzneseniu o neodkladnom opatrení podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/ vo výroku I. a III. z dôvodu § 365 ods. 1, písm. a), d), f), g), h) C.s.p..

2.1 Poukázal na ust. § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z., podľa ktorého sa na správu domu zriaďuje spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou, najmä s bytovým družstvom. Tu je zrejmé smerovanie rozdielnosti foriem výkonu správy bytového domu a súčasne nemožnosti kombinácie týchto foriem. Ako je zrejmé z voľne prístupného registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorého prevádzku zabezpečuje Ministerstvo vnútra SR, sekcia verejnej správy, Drieňová 22, 826 86 Bratislava 29, v tomto konkrétnom prípade nejde o formu výkonu správy správcom v dotknutých ustanoveniach zákona o vlastníctve bytov, § 8 a nasl., ale ide o formu výkonu správy spoločenstvom vlastníkov bytov v zmysle § 7 a nasl. citovaného zákona. Medzi týmito rozdielnymi formami výkonu správy súd, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, nerobí žiadne rozdiely a vychádza pri posudzovaní stavu z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2 Požiadavka odbornej starostlivosti správcu, upravená v § 8b ods. 2, písm. a) citovaného zákona a požadovaná navrhovateľom nemá opodstatnenie, keďže výkon správy vykonávajú riadne zvolené orgány spoločenstva vlastníkov bytov, ktorého členom je aj samotný navrhovateľ. Poukázal na nesprávnu aplikáciu požiadavky odbornej starostlivosti správcu v tom smere, že táto sa vyžaduje pri hospodárení a nakladaní s majetkom vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu, ktorý ten-ktorý správca spravuje a nie pri uplatnení si pohľadávky voči dlžníkovi, ktorým navrhovateľ nesporne je, čo potvrdzuje aj on sám vo svojom návrhu.

2.3 Odvolateľ poukázal na § 7c ods. 2, písm. i) Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého predseda spoločenstva vlastníkov predkladá návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby na uspokojenie pohľadávok podľa § 15 citovaného zákona. Ako je zrejmé zo samotnej citácie zákona, nejde o svojvôľu predsedu, ale o jeho povinnosť, keďže v zmysle § 7c ods. 4 citovaného zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov je zodpovedný spoločenstvu za porušenie svojich povinností, čo v tomto prípade by bolo, ak by nedoplatky vzniknuté neuhrádzaním plnení spojených s užívaním bytu navrhovateľom v jeho vlastníctve, ako aj neuhrádzaním platieb do fondu prevádzky údržby a opráv zostali bez reakcie štatutárneho zástupcu uvedeného spoločenstva. Výška pohľadávky vedenej voči navrhovateľovi bola v čase začatia výkonu záložného práva zo strany zákonného záložného veriteľa v zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov ku dňu 12.05.2017 vo výške 3.182,58 Eur. Táto dlžná suma zo strany navrhovateľa do uplynutia lehoty, uvedenej v § 1511 písm. m), ods. 1 OZ v platnom znení nebola zo strany navrhovateľa uhradená. Tým, že výška predmetnej dlžnej sumy prekročila hranicu požadovanú v ust. § 3 ods. 6 Zákona o dobrovoľných dražbách, je teda zákonom riadne predpokladaná, nie je možné hovoriť ani o rozpore s dobrými mravmi.

2.4 Ako je zrejmé z konania navrhovateľa, tento na výzvu nereagoval. Nereagoval ani na písomné hlasovanie vlastníkov bytov spoločenstva vlastníkov, ktorým bola nadpolovičnou väčšinou všetkých

vlastníkov bytov v zmysle § 14 ods. 7 Zákona o vlastníctve bytov pre opakované porušovanie povinností vlastníka bytu v zmysle § 10 ods. 1, 6 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, a teda odvádzanie pravidelných mesačných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu a preddavkových platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu na ulici T. XXXX/XX vo M., schválený výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby za účelom uspokojenia pohľadávky v zmysle § 15 citovaného zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktoré platby v zmysle citovaného ustanovenia má žalobca platiť mesačne vopred, čo však neurobil a aj napriek výzve zo strany žalovaného 1/ ani nerobil naďalej. Z uvedeného dôvodu sa na schodky na účte bytového domu, spôsobené porušením povinnosti vlastníka bytu zo strany navrhovateľa skladali ostatní vlastníci, čím im takto vznikla voči menovanému navrhovateľovi pohľadávka, ktorá v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov je zo zákona zabezpečená záložným právom v prospech ostatných vlastníkov. Toto záložné právo je eminentnou súčasťou výkonu vlastníckych práv spoluvlastníkov bytového domu, ktorí sa rozhodli riešiť nemalé a hlavne opakované neplatenie platieb, na ktoré sa skladali oni sami. Keďže toto záložné právo je zákonom predpokladané a upravené v súčasnej právnej úprave, neobstoí tvrdenie navrhovateľa v tom smere, že uspokojenie pohľadávky výkonom záložného práva porušuje práva dlžníka.

2.5 Výkon záložného práva má zabezpečovaciu a v prípade neplnenia si povinností aj uhradzovaciu funkciu, a to z predmetu záložného práva. Tieto funkcie Občiansky zákonník v § 151 a nasl. upravuje a predpokladá a sú zároveň eminentnou súčasťou slovenského právneho poriadku, teda nie je možné hovoriť o nich ako o protiprávných.

2.6 Samotný navrhovateľ neuviedol a okresný súd, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, nebral do úvahy pri posúdení všetkých okolností potrebných pre vydanie neodkladného opatrenia, že po vykonanom písomnom hlasovaní a schválení výkonu záložného práva vlastníckmi bytového domu neuhrádzal aj naďalej svoj dlh voči ostatným spoluvlastníkom a plnenia spojené s bývaním, a to aj napriek tomu, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva prostredníctvom žalovaného 2/ mu bolo zaslané do vlastných rúk. Toto oznámenie o začatí výkonu záložného práva s deklarovanou pohľadávkou ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov menovaný prevzal osobne.

2.7 Vzhľadom na to, že po začatí výkonu záložného práva v lehote stanovenej v § 151m ods. 1 OZ nedošlo k splateniu pohľadávky a jej príslušenstva spolu s účelne vynaloženými nákladmi spojenými s výkonom záložného práva, v zmysle § 151l ods. 3 po zazmluvnení žalovaného 2/ žalovaným 1/ došlo k realizácii prípravy dobrovoľnej dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v platnom znení. Až do súčasnej doby nebolo vydané oznámenie o dobrovoľnej dražbe v danej veci a zároveň dlžník aj naďalej neuhrádza plnenia spojené so svojím bývaním v dotknutom bytovom dome.

2.8 V súvislosti so zásadou, že prioritou pre záložného veriteľa má byť uspokojenie jeho pohľadávky, nie zbaviť vlastníka vlastníctva k predmetu dražby, sa novelou Zákona o dobrovoľných dražbách doplnili dôvody pre upustenie od dražby o splnenie dlhu, pre ktorý bola dražba navrhnutá. Vlastníkovi predmetu dražby sa umožňuje operatívne privodiť upustenie od dražby, ak zloží sumu rovnajúcu sa pohľadávkou s príslušenstvom, vrátane nákladov dražby (§ 25 Zákona o dobrovoľných dražbách).

2.9 Navrhovateľ mal mnoho možností svoj dlh uhradiť, avšak neurobil tak. Nie je pravdivá skutočnosť, že o výške svojho dlhu nevedel a tiež, že nevedel, kde má zaslať finančný obnos. Takéto tvrdenie je tendenčné a zavádzajúce, pretože aj zo samotného oznámenia o začatí výkonu záložného práva, ktoré priložil k svojmu podaniu samotný navrhovateľ, sú tieto údaje zrejmé. Neobstoí ani tvrdenie navrhovateľa o spornosti výšky pohľadávky, keďže výkonom záložného práva sa v zmysle § 151j ods. 2 OZ v platnom znení, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premičaná.

2.10 Odvolateľ poukázal na odlišnosť právnej úpravy v Českej republike a v Slovenskej republike, konkrétne s odkazom na nález Ústavného súdu ČR z 08.03.2005, 181/2005 sp.zn. PL ÚS 47/04. Poukázal na to, že rozhodnutia cudzích súdnych orgánov nie sú platné na území cudzieho štátu, pokiaľ neboli predpísaným spôsobom prevzaté do vnútroštátneho právneho poriadku. Vzhľadom na existenciu platného zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách je zrejmé, že k prevzatiu záverov rozhodnutí o nezákonnosti dražieb nie je možné hovoriť. Súčasne poukázal na uznesenie pléna Ústavného súdu SR PL ÚS 23/2014-18. Zdôraznil, že je absurdné tvrdenie navrhovateľa o porušení práva na obydlie zo strany dlžníka - navrhovateľa, keďže on ako vlastník má nielen právo na bývanie, ale aj povinnosti vlastníka, uvedené v § 10 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Právo navrhovateľa na obydlie mu nikto svojím oprávneným výkonom vlastníckych práv neupiera. Na druhej strane záložný veriteľ, ktorým v tomto prípade sú ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov, z dôvodu, že už nemienili znášať skutočnosť, že dotovali bývanie navrhovateľa na úkor účtu bytového domu, a to najmä s prihliadnutím na permanentné porušovanie povinností vlastníka zo strany

navrhovateľa, najmä povinností upravených v § 10 ods. 1, 6 zákona č. 182/1993 Z.z., sa rozhodli chrániť svoje vlastnícke právo uplatnením si svojich práv voči dlžníkovi. Práve navrhovateľ výkon práv ostatných vlastníkov bytov, spolčených v spoločenstve ako žalovanom 1/ mal a aj v súčasnosti má právny dôvod zasiahnuť do občianskoprávných vzťahov medzi nimi a navrhovateľom, ktorý bol aj je permanentným dlžníkom a snaží sa bývať na úkor ostatných riadne platiacich vlastníkov bytov a nebytových priestorov na ulici T. XXXX/XX vo M.. Teda nie je možné požadovať ochranu občianskoprávných vzťahov zo strany súdu, keďže on sám svojím konaním tento zásah vyvolal a udržiava. Tento právny dôvod žalovanému 1/ vyplýval z § 15 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

2.11 Ako dôkaz predložil sumárnu analýzu platieb dlžníka.

2.12 Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, že od roku 2012 a nasl. sa mu nepodarilo uhradiť platby, spojené s bývaním v dotknutom byte. Nedoložil relevantným spôsobom dôkazy, potvrdzujúce jeho tvrdenia o tom, ako vyzýval žalovaného 1/, aby ho oboznámil s výškou nedoplatkov, resp. preplatiek súvisiacich s jeho bytom. Na druhej strane mal v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov právo kedykoľvek nahliadnuť do dokladov, týkajúcich sa správy bytového domu.

2.13 Namietané nedodržanie podmienok, upravené v § 8b ods. 2, písm. i) citovaného zákona zo strany navrhovateľa, zdôvodnil v úvode svojho odvolania. Na druhej strane zo strany žalovaného 1/ došlo k vykonaniu písomného hlasovania a zabezpečenia dostatočného počtu hlasov, potrebných k schváleniu postupu podľa § 14 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z.z. k zákonnému postupu, ktorý nebol prehlasovaným vlastníkom napadnutý v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

2.14 Poukázanie navrhovateľa na rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp.zn. 5Co/117/2017, ako aj Krajského súdu Košice sp.zn. 5Co/443/2016 neobstoí, lebo ide o rozhodnutia odvolacích súdov vo veci dočasnej úpravy práv medzi záložným veriteľom v zastúpení správcu a ani o jednej z týchto vecí až do súčasnej doby nebolo právoplatne rozhodnuté.

2.15 Tvrdenia navrhovateľa o nenapraviteľnom následku vykonaním dražby je pre posúdenie veci irelevantné, a to z dôvodu, že inštitút záložného práva v zmysle § 151m ods. 10 OZ v platnom znení stanovuje povinnosť záložného veriteľa žalovaného 1/ v prípade, ak výťažok z predaja zálohu prevyšuje zabezpečenú pohľadávku, záložnému veriteľovi povinnosť vydať záložcovi bez zbytočného odkladu hodnotu výťažku predaja, ktorá prevyšuje zabezpečenú pohľadávku po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva. Teda nemôže ísť o nepomer medzi pohľadávkou, vedenou voči navrhovateľovi a sume, ktorá je prostredníctvom výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby zabezpečená z výťažku dražby, keďže ostávajúca časť výťažku je vrátená dlžníkovi, teda navrhovateľovi.

2.16 Namietol pasívnu legitímáciu žalovaného 2/, pretože pasívne legitímovaný na výkon záložného práva, vzniknutého v zmysle § 15 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov, majú len ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov, teda spoločenstvo vlastníkov a nie dražobná spoločnosť. V danom smere je napadnuté uznesenie vydané ako uznesenie vydané na nesprávnom posúdení veci.

2.17 Nariadené neodkladné opatrenie voči žalovanému 2/ je vlastne zákazom činnosti, na ktorú má tento žalovaný zmocnenie zo zákona a teda vo vzťahu k nemu neboli splnené podmienky na vydanie neodkladného opatrenia, keďže v zmysle § 324 až § 342 C.s.p. v súvislosti s § 335 C.s.p. nemožno nariadiť neodkladné opatrenie inej strane, než strane sporu. Preto uvedené uznesenie okresného súdu bolo vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne neboli splnené podmienky pre vydanie napadnutého rozhodnutia.

2.18 Z uznesenia je zrejماً prejudikácia rozhodnutia vo veci samej. Neboli splnené procesné podmienky pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Navyše, vzhľadom na túto skutočnosť neboli splnené podmienky na rozhodnutie o trovách konania. Preto podal odvolanie aj vo výroku III., ktorým súd prvej inštancie priznal náhradu trov konania navrhovateľovi aj bez toho, aby bolo o veci rozhodnuté. Neodkladné opatrenie je rozhodnutím o dočasnej úprave práv.

2.19 Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku I. a III. zrušil.

3. Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie aj žalovaný 2/; predniesol dôvody zhodné s dôvodmi žalovaného 1/. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie tak, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia zamietne a zaviazá navrhovateľa na náhradu trov konania.

4. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ navrhol uznesenie okresného súdu potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Zotrval na dôvodoch svojho

návrhu s tým, že nemožno poskytnúť ochranu výkonu záložného práva, ktorý je neprimeraný, keď sú iné možnosti domáhania svojho práva v prvom rade cestou súdu s následnou exekúciou. O výške pohľadávky rozhoduje nie súd, ale žalovaný 1/ a nútené postihnutie majetku vykoná nie exekútor, ale žalovaný. Žalovaný 1/ sa evidentne snaží postihnúť majetok navrhovateľa nad rámec skutočnej výšky dlhu.

4.1 Na zabezpečenie pohľadávok, vzniknutých z právnych úkonov týkajúcich sa domu, spoločných častí a zariadení domu a príslušného zákona podľa § 15 zákona č. 182/1993 Z.z. viazne na nehnuteľnostiach navrhovateľa záložné právo v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Zároveň má navrhovateľ právo, aby bolo na nehnuteľnostiach navrhovateľa záložné právo vykonávané len pre prípad nespĺnenia záložným právom zabezpečených splatných záväzkov a za rešpektovania zákonnej úpravy výkonu záložného práva. Navrhovateľ namietol nedodržanie zákonných pravidiel, stanovených na výkon záložného práva a tvrdí, že žalovaný 1/ ako správca bytového domu nepostupoval v súlade s § 8b ods. 1, písm. i) citovaného zákona, pretože súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov nebol udelený, pričom ide o základnú podmienku, bez ktorej nebol oprávnený žalovaný 1/ ako správca podať dražobníkovi, t.j. žalovanému 2/ návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby. Tiež je sporná zákonná legitímácia žalovaného 1/ ako správcu bytového domu požadovať úhradu nedoplatkov, keďže podľa tvrdenia navrhovateľa nebola mu predložená zmluva o výkone správy, podpísaná nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva je preukázané, že ním žalovaní oznámili navrhovateľovi začatie výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach žalobcu. Žalovaní realizujú konkrétne úkony, smerujúce k výkonu záložného práva. Navrhovateľovi potom bezprostredne hrozí ujma, že jeho nehnuteľnosti budú predané v dobrovoľnej dražbe napriek tomu, že je sporné, či začatie výkonu záložného práva bolo oprávnené a v súlade so zákonom napriek tomu, že pohľadávka za účelom uspokojenia ktorej sa realizuje záložné právo, je sporná.

4.2 Žalovaný 1/ si evidentne nezabezpečil súhlas vlastníkov na výkon záložného práva, jeho postup navrhovateľ považuje za nezákonný a hrubo zasahujúci do právnej istoty navrhovateľa.

5. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ navrhovateľ v podstate zopakoval dôvody, uvedené vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/, ako aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

5.1 Osobitne zdôraznil, že v bytovom dome sa konala len jedna schôdza, a to dňa 21.05.2016, ale predmetom tejto schôdze nebolo udelenie súhlasu k dražbe. Táto schôdza sa uskutočnila z iniciatívy vlastníkov a nie z iniciatívy žalovaného 1/, o čom svedčí aj zápisnica zo dňa 21.05.2016. Schôdza, na ktorej mal byť schválený Dodatok č. 2, teda schôdza zo dňa 15.04.2016 sa nekonala, čo vyplýva zo zápisnice zo schôdze zo dňa 21.05.2016.

5.2 Žalovaný 2/ vykreslil vo svojom vyjadrení navrhovateľa ako neplatiča, pričom tieto informácie mu poskytol žalovaný 1/. Navrhovateľ neplatičom nie je, pretože mesačne poukazuje sumu 40,- Eur na účet č. XXXXXXXX/XXXX, preto je nemysliteľné, aby jeho dlh predstavoval sumu 3.720,49 Eur (stav ku 12.05.2016, čo by predstavovalo dlh cca 7 rokov). Toto všetko bude predmetom konania vo veci samej. Predložil doklad o platbách v roku 2018, čím preukazuje, že navrhovateľ nie je neplatičom. V konaní vo veci samej sa mieni domáhať určenia, že právo na výkon záložného práva nie je.

6. Žalovaní 1/, 2/ sa už k vyjadreniu navrhovateľa nevyjadřili.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1, písm. b) C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 389 ods. 1, písm. b) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

9. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaných 1/ a 2/; z dôvodu, že je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami

uvedenými v odvolaniach a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

10. Odvolania žalovaných 1/, 2/ sú dôvodné.

11. Navrhovateľ svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje tým, že napáda postup žalovaného 1/ v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby jeho bytu v dome. Zákon č. 182/1993 Z.z. osobitne upravuje správu bytového domu v prípade, ak nevykonáva správu správca (§6 - zriaďuje sa spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzavrú zmluvu o výkone správy s inou právnickou osobou alebo fyzickou osobou, najmä s bytovým družstvom); ide o rozdielne formy výkonu správy bytového domu. Ustanovenie § 7c ods. 2 písm. i) Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov upravuje povinnosti predsedu spoločenstva vlastníkov bytov, ktorý v zmysle § 7c ods. 4 citovaného zákona je zodpovedný spoločenstvu za porušenie svojich povinností; upravuje tiež práva a povinnosti vlastníkov bytov pre prípad, že niektorý vlastník si neplní svoje povinnosti, stanovené mu §10 ods.1,6 cit. zákona, teda odvádzanie pravidelných mesačných úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu a preddavkových platieb do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu. V zmysle § 15 ods. 1 z.č. 182/1993 Z.z. je pohľadávka, vzniknutá neplatením uvedených úhrad zo zákona zabezpečená záložným právom v prospech ostatných vlastníkov. Toto záložné právo je súčasťou výkonu vlastníckych práv spoluvlastníkov bytového domu, je zákonom predpokladané. Podľa § 8b ods. 2 písm. i) zákona č. 182/1993 Z.z. je správca pri správe domu povinný podať návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby bytu alebo nebytového priestoru v dome, na uspokojenie pohľadávok podľa § 15, ak je schválený nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Postup hlasovania, ktorý navrhovateľ napáda, je upravený v § 14 citovaného zákona. Citované ustanovenie upravuje aj práva prehlasovaného vlastníka. V záujme ochrany zabezpečuje každému prehlasovanému vlastníkovi právo obrátiť sa na súd podaním žaloby a zároveň návrhu na dočasné pozastavenie účinnosti rozhodnutia vlastníkov nariadením neodkladného opatrenia a stanovuje lehotu podania žaloby 30 kalendárnych dní od oznámenia výsledku hlasovania, aby súd vo veci rozhodol inak, ako hlasujúca väčšina, a ak sa vlastník nemá ako o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo sa obrátiť na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania. Uvedené lehoty sú prekluzívne.

11.1 Takúto ochranu však nepoživajú tí vlastníci v dome, ktorí sa na schôdzi alebo písomného hlasovania nezúčastnili (takíto vlastníci ani nehlasovali a tak nemohli byť prehlasovaní). Vlastníci, ktorí nehlasovali, môžu napadnúť súdnou cestou iba formálne nedostatky zvolanej schôdze, zhromaždenia alebo písomného hlasovania v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

11.2 Navrhovateľ nezvolil postup podľa § 14 ods. 8 citovaného zákona, pretože zo spisu nevyplýva, že by podal v zmysle tohto zákonného ustanovenia žalobu; z obsahu spisu v prejednávanej veci takáto skutočnosť nevyplýva, ani navrhovateľ sa k tejto skutočnosti nijakým spôsobom ani nevyjadruje.

11.3 Navrhovateľ zároveň namieta výšku dlhu. Žalovaný 1/ predložil rozpis platieb navrhovateľa; navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ a 2/ predložil doklady o úhrade platieb v roku 2018. Pre potreby rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia doposiaľ nebola osvedčená existencia dlhu navrhovateľa v stanovenej výške; navrhovateľ neuviedol ani v odvolaní, aká je podľa jeho názoru skutočná výška jeho dlhu a neuviedol, v čom konkrétne vidí nesprávnosť výpočtu dlhu žalovaným 1/, pre ktorý má prebiehať dobrovoľná dražba. Pokiaľ sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že nemá k dispozícii vyúčtovanie od roku 2012 a nepredložil doklady o platiach za toto obdobie, čo by znamenalo, že neplatil na mesačné preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv domu a úhradách za plnenia vôbec, resp. nepravdive, je potrebné konštatovať, že obýva svoj byt bez akýchkoľvek úhrad, resp. s tým, že na úhrady sa mu skladajú ostatní vlastníci bytov, ako to uvádza vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu okresného súdu žalovaný 1/.

11.4 Okrem toho, navrhovateľ namieta potrebu jeho ochrany ako slabšej strany, s čím odvolací súd vzhľadom na strany konania nesúhlasí.

12. V prejednávanej veci okresný súd v prvom výroku uznesenia o neodkladnom opatrení uložil povinnosť žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa výkonu záložného práva k tam citovaným nehnuteľnostiam; uložil povinnosť navrhovateľovi podať žalobu voči žalovanému 1/ o určenie, že právo na výkon záložného práva nie je. Takýto postup okresného súdu nie je správny, odvolania žalovaných 1/, 2/ sú dôvodné. Okresný súd neodôvodnil, prečo uložil povinnosť žalovanému 2/, ako tretiemu subjektu, vo vzťahu ktorému uložiť povinnosť neodkladným opatrením Civilný sporový poriadok neumožňuje. Žalovaní

1/,2 správne v odvolaní uvádzajú, že pasívnu legitímáciu vykonať záložné právo, vzniknuté v zmysle § 15 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov, majú len ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov, t.j. spoločenstvo vlastníkov a nie dražobná spoločnosť; preto uznesenie okresného súdu je vydané na základe nesprávneho posúdenia veci. Uloženie povinnosti navrhovateľovi podať žalobu vo veci samej v znení uvedenom v druhom výroku uznesenia okresný súd tiež nijako neodôvodnil. Potom sa odvolaciemu súdu javí dôvodná aj odvolacia námietka žalovaných 1/,2/ o popretí zákonnej úpravy práva na výkon záložného práva ostatných vlastníkov bytov v prípade, že niektorý vlastník si neplní povinnosti a neplatí za služby, spojené s užívaním bytu a nebytových priestorov.

12.1 Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že reálna výška pohľadávky je sporná a navrhovateľ žiada súdnu kontrolu; navrhuje preskúmať svoj nárok ohľadom jeho výšky. Neodkladným opatrením sa neodstráni spornosť pohľadávky, ktorú konštatuje okresný súd. Okresný súd sa ani s touto skutočnosťou v odôvodnení nevysporiadal.

12.2 Tvrdenie navrhovateľa o spornosti pohľadávky nepostačuje, navrhovateľ sa musí aktívne domáhať súdnej kontroly. Takáto možnosť mu vyplýva zo zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

13. Z dôvodov uznesenia okresného súdu nie je zistiteľný jeho myšlienkový postup, preto rozhodnutie okresného súdu krajský súd považoval za nepreskúmateľné.

14. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania. Ústavný súd Slovenskej republiky sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie napr. v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu /IV. ÚS 115/03/ (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30.11.2009).

14.1 Okresný súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (právo na prístup súdu na nezávislý a nestranný súd, na verejnosť konania a rozhodnutia v primeranej lehote, právo na spravodlivé prejednanie veci - princíp rovnosti zbraní, rovnosti strán, kontradiktórnosti konania, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia); tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. V ďalšom konaní po vrátení veci sa súd prvej inštancie vyporiada aj s námietkami žalovaných 1/,2/ v odvolaní a vyplývajúcich z obsahu zákona č. 182/1993 Z.z., zistí, či navrhovateľ podal žalobu vo veci samej, podľa záveru tohto prieskumu o návrhu na neodkladné opatrenie opätovne rozhodne v súlade s právnou úpravou a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

17. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).